

РЕШЕНИЕ

№ 34177

гр. София, 02.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 18.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **8701** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е след като с определение № 2973/10.07.2026 г. по адм. д. № 833/2026 г. на АС Хасково делото е изпратено по подсъдност на АС София-град.

Предмет на производството е по жалба, подадена от З. М. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], действаща лично и като законен представител на децата си М. М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], и Л. М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], всички граждани на С., чрез адв. Д. Р., против решение № 204Х от 25.06.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на осн. чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата молба с рег. № УП 33465 от 10.06.2026 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С жалбата са отправени оплаквания за наличие на съществени нарушения на административно производствените правила в процедурата по ЗУБ, необоснованост, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли съда да отмени № 204Х от 25.06.2026 г., издадено от интервюиращия орган при ДАБ МС, и преписката да бъде върната за ново произнасяне със задължителни указания за разглеждане на молбата за международна закрила по общия ред. В открито съдебно заседание жалбоподателите се явяват лично и с упълномощения адвокат, поддържат жалбата.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ МС към РПЦ – [населено място], с писмена защита изразява становище за неоснователно на жалбата и моли да бъде отхвърлена. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

По делото е постъпил Социален доклад № ДП/Д-Х-Х/110-004/17.08.2026 г. от дирекция „Социално подпомагане“ – [населено място] при АСП.

Административен съд София-град, I-во отделение, 4-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на З. М. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., [дата на раждане], етническа принадлежност – кюрд, вероизповедание: мюсюлманка - сунит, семейно положение – омъжена, както и свързани молби за децата ѝ М. М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], и Л. М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], е по вх. № 1707 от 12.07.2024 г. на ДАБ, РПЦ – Х.. С решение № 743 от 21.01.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на З. М. М. и на малолетните ѝ деца М. И. М. и Л. М. И. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденката е обжалвала този акт, като с решение № 3210/02.04.2025 г. Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийската гражданка. С решение № 6736 /20.06.2025 г. по адм. дело № 4921/2025 г., Върховният административен съд на Република България, оставя в сила решение № 3210/02.04.2025 г. на Административен съд - Хасково. С молба с вх. № КП-01-6206 от 28.07.2025 г. сирийската гражданка е депозирала последваща молба за международна закрила за себе си и за малолетните си деца М. И. М. и Л. М. И.. С решение № 104X от 13.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не е допусната последващата молба на З. М. М. и на малолетните ѝ деца до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено присъствено на молителката на 22.08.2025 г. и не е обжалвано.

Последващата втора молба на чуждата гражданка е депозирана в ДАБ при МС, с рег. № УП 33465 от 10.06.2026 г. На молителката са връчени указания на разбираем от нея език, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

За бежанската история на жалбоподателката е посочено, че в Република България З. М. М. е придружена от своя съпруг М. И. М., ЛНЧ [ЕГН], и от малолетното си дете Л. И. М., ЛНЧ [ЕГН]. С решение № 745 от 21.01.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на М. И. М. и на малолетното му дете Л. И. М. било отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденецът е обжалвал този административен акт, като с решение № 2091/07.03.2025 г. Административен съд - Хасково отхвърлил жалбата на сирийския гражданин. С решение № 6741 /20.06.2025 г. по адм. дело № 4286/2025 г. ВАС оставил в сила решение № 2091/07.03.2025 г. на АС Хасково. С молба с вх. № КП-01-5769 от 10.07.2025 г. сирийският гражданин депозирал последваща молба за международна закрила за себе си и за малолетното си дете Л. И. М.. С решение № 85X от г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не е допусната последващата молба на М. И. М. и малолетното му дете до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено присъствено на молителя на 04.08.2025 г. Чужденецът е обжалвал горепосочения административен акт. С окончателното решение № 41391/10.12.2025 г. по дело № 8687/2025 г. Административен съд София-град отхвърлил жалбата на сирийския гражданин, срещу решение № 85X/28.07.2025 г. М. И. М. подал втора последваща молба с рег. № УП 33420 от 10.06.2025 г. за себе си и за малолетното си дете Л. И. М., като към момента на издаване на оспорения акт нямало взето решение по молбата.

С решение № 204X от 25.06.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението си, административният орган е посочил твърденията на молителката за настъпване на нови обстоятелства като същите са анализирани както по отношение на тяхната относимост в производството, така и спрямо бежанската ѝ

история досежно обсъдените обстоятелства в производството по общия ред пред председателя на ДАБ и в производството по първата последваща молба за закрила. При издаването на акта органът като е съобразил и данните по информационна справка с вх. № МД-02-225 от 10.06.2026 г., издадена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно общото положение в С., както и бюлетин на ВКБООН от 27.03.2026 г. В заключение е формирал извод, че в подадената от З. М. М. последваща молба не се откриват нови факти и обстоятелства, от значение за предоставяне на статут по ЗУБ - касаещи държавата ѝ по произход, данни за застрашаване на нейния живот или на свободата ѝ, на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, или излагане на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Изрично е посочено, че по време на преходното производство за международна закрила на З. М. М. и на малолетните ѝ деца, не е установено наличие на безогледно насилие в страната им на произход. С. гражданка изрично е заявила, че не е политически ангажирана, поради което не може да се приеме, че тя е лично засегната от падането на режима на Б. А..

Тези данни не се опровергават от приетия по делото Социален доклад предвид споделеното по време на срещата-разговор на 14.08.2026 г. със З. М. М. и М. И. М., че не са заплашвани, не са арестувани, не са имали проблеми по етническа или религиозна причина. Също са споделили, че желаят да живеят в България и децата им да получат образование тук.

По делото от ответника е изискана и представена актуална справка № МД-02-275 от 24.07.2026 г. на Дирекция "Международна дейност" - ДАБ за С. арабска република, предоставяща информация относно общото положение в страната, актуална политическа и икономическа обстановка, състоянието на здравните грижи и достъпът до здравеопазване в страната, достъп до пазара на труда на лица, завърнали се в С., състояние на сигурността в страната и по-конкретно на [населено място], обл. Х.. В същата се сочи, че от средата на м. март 2026 г. ВКБООН и партньорите му разширяват подкрепата, си в лагера А., където се извършва регистрация на ниво: домакинство, водена от партньора на ВКБООН - I., и обхващаща 972 домакинства (3864 души). След това следвала регистрация на индивидуално ниво и издаване на лични карти. ВКБООН и партньорите продължавали мониторинга на услугите, ангажирането на общността и подготовката за новия механизъм за жалби и обратна връзка. Обратната връзка от общността се събира и споделя със съответните участници, за да се информира отговорът на променящите се нужди. Основните услуги продължават да се предоставят, включително разпределението на ежедневен хляб и топла храна, засилено извозване на твърди отпадъци, превоз на вода от UNICEF с камиони и здравни услуги на място. На 25 март 2026 г., партньорът на ВКБООН - З. ла стабилизираща подкрепа (SSU), завършило осем кръга за събиране на отпадъци. Партньорите по закрила продължавали дейностите за отдих, психично здраве и психосоциална подкрепа, включително сесии за управление на тревожността от партньора С. за дейности за възрастни и деца. На 9 май 2026 г., за първи път от повече от 15 години, сирийското Министерство на комуникациите и информационните технологии провело тестово плащане с MasterCard и Visa от С.. Министерството също така обявило стартирането на местна платежна система, наречена Paymera, която е свързана с глобални платежни мрежи и улеснява банковите преводи между всички банки, опериращи в С., както и мрежите на Visa и MasterCard. Според медиен репортаж от 17 май 2026 г., административните структури в [населено място] са предадени на преходното правителство. Градът бил една от последните зони на влияние на доминираните от кюрди т. нар. С. демократични сили и свързаната с тях гражданска администрация на ДААНЕС, след като голяма част от териториите минават под контрола на преходното правителство през м. януари 2026 г. и на 29 януари 2026 г. било постигнато споразумение за интегриране на преобладаващите структури в

тези на централната държава. Там, както и в провинция Х., която също е предадена на преходното правителство едва след военната ескалация през м. януари 2026 г., процесите на подбор за избиране на представители от североизточна С. в сирийския парламент се провели на 24 май 2026 г.

На 1 юли 2026 г. сирийските власти обявили разпределянето на оставащата една трета от местата в сирийския преходен парламент. Първите две трети от общо 210-те места вече са разпределени през м. октомври 2025 г. и последвалите месеци чрез процес на подбор, проведен от избирателни, комисии. Докато преди това в Н. съвет са избрани едва шест жени и десет представители на религиозни и етнически малцинства, сега в него имало общо 21 жени, както и други представители на кюрдското, християнското и туркменското малцинство, както и влиятелни фигури от племенните общности. На представител на другите също с отредено място. Н. съвет вече ще може да предлагали приема закони. Мандатът му първоначално щял да бъде 30 месеца. Процесът по разпределяне на местата за преобладаващо населената с друзи област С., която не се намира под контрола на преходното правителство, все още предстоял.

Сочи се, че здравната система в С. била в тежко състояние. Според Световната здравна организация 15,8 милиона души (повече от 65% от общото население) се нуждаело от хуманитарна здравна помощ. Към м. декември 2024 г. 57% от болниците и 37% от заведенията за първична медицинска помощ били напълно функциониращи, докато останалите остават частично или напълно извън експлоатация. Достъпът до основни услуги бил особено труден в и около А., селските райони на Д., Х. и Д., докато в северозападния регион оперативността на здравните заведения бил засегната от замразяването на финансирани от САЩ дейности. Нуждите от здравни грижи за майката, новороденото, детето и юношите остават значителни. Обхватът на пренаталните грижи е бил приблизително 62% през 2022 г., докато обхватът на следродилните грижи с бил 43%, което отразява пропуските в достъпа до цялостни репродуктивни, майчини и неонатални услуги.

Според официални данни над 1,6 милиона сирийски бежанци са се завърнали от м. декември 2024 г. насам, включително над 250 000 през първото тримесечие на 2026 г. С. бежанци се завръщали главно от Т. (40%), Л. (38%) и Й. (18%), с по-малък брой от И. (3%), Е. (2%) и други страни. Към 30 април 2026 г. повечето завръщания от чужбина са регистрирани в Д., И., А., селските райони на Д., Х. и Х.. Мониторингът на ВКБООН показвал, че завърналите се са 52% жени и 48% мъже, като децата на възраст 0-17 години съставляват най-голямата възрастова група, следвани от възрастните в трудоспособна възраст (18-59). Завръщанията от Европа се случват, но оставали ограничени, тъй като бежанците там обикновено имат достъп до по-всеобхватни услуги и били по-малко склонни да се откажат от тях.

Повечето лица, завърнали се от чужбина и анкетирани от ВКБООН съобщават, че се завръщат спонтанно (78%), придружени от най-близкото си семейство (88%) и на същото място, където са живели преди да избягат от С. (76%). Основните притегателни фактори за завърналите се от чужбина са единството и събирането на семейството (58%), възприемането на подобрени условия на сигурност (56%) и желанието за достъп/възстановяване на жилище, земя и собственост (HLP) (42%).

Въз основа на така изложеното и приетото от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи относно законосъобразността на оспорения акт:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му,

съобразен ли е актът с целта на закона.

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, на място директно в АС Хасково в случая с п.к. 02.07.2026 г., след връчване на оспорения акт на упълномощения адвокат на 29.06.2026 г., срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която същият е неблагоприятен и е налице интерес от оспорване, пред местно и родово компетентен съд, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Решение № 204-Х/25.06.2026 г. е издадено от компетентен административен орган – експерт в Регистрационно приемателен център /РПЦ/ - С., определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № ЦУ-РД05-79/26.01.2024 г. на председателя на ДАБ МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времените граници – актът е постановен на 25.06.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 10.06.2026 г., чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт и предвид горепосоченото, настоящият състав намира, че процесният акт е съставен в писмена форма, съобразно чл. 59, ал. 2 АПК, като съдържа наименование на органа, който го издава, адресат на акта, който е ясно и точно идентифициран, съдържа разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията на адресата на акта, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, както и дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В изпълнение на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК ясно и точно са посочени и обсъдени фактическите и правните основания за издаването на акта, мотиви.

Чуждата гражданка е депозирала последваща молба за предоставяне на закрила за нея и две от малолетните ѝ деца, съответно производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от З. М. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1, т. 6 ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а–чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок до 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други

правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, съгласно който на чужденецът, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Жалбоподателите не се позовават на нови факти и обстоятелства в последващата си молба. Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция. Следва също да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които всъщност са данни за издирване с цел отмъщение по роднинска линия, разгледани от органа като датиращи от 2016 г., пребиваването на семейството с децата в Република България от 2024 г. и данни за положението и сигурността в страната от общодостъпни източници, е наложило обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта и съответно надлежно обосноваване дали представляват нови обстоятелства, каквото е изискването на закона. По тази причина се явяват неоснователни и противоречиви *per se* твърденията на жалбоподателите, че оспореният акт от една страна бил издаден в нарушение на административно производствените правила, вкл. на чл. 7, 35 и 36 АПК – изясняването и събирането на доказателства и съответно основаване на действителните факти от значение за случая, а от друга страна, че с произнасянето си интервюиращият орган бил е направил преценка по същество на молбата. В тази връзка съдът намира оспорения акт за надлежно и подробно обоснован и мотивиран, което е предпоставено от приложените материали от общодостъпни източници и приетата по делото Справка за С.. Като следва да се отбележи, че назованото дали позоваването в последващата молба е на информация от общо достъпен източник или на Справка на ДАБ, дирекция „Международна дейност“, придобита в рамките на процедура от друго производство, същите не обуславят допустимост на молбата за последваща закрила и съответно, че същите трябва да бъдат предмет на произнасяне в процедурата за разглеждане по същество, още повече дали ще бъдат основателни за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. В противен случай би се наложила практика по водене на производство за обсъждане на всяка информация от общо достъпен източник, независимо дали е проверена, и повторно на Справки на ДАБ, като основания за разглеждане на молби по същество, в противоречие с целта на закона.

Доколкото в последващата молба жалбоподателите се позовават на информация от общо достъпен източник факти, от приетата по делото справка към 24.07.2026 г. относно актуалната обстановка в

С. арабска република се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила.

Наред с това, излагането на мотиви от интервюиращия орган досежно сочените като нови обстоятелства е в съответствие с тълкуването с мотивите в решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19, т. 34 и сл.: член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от Директивата, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от Директивата, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, дадено в т. 58 от решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Според справката по делото текущата обстановка в С. не е довела до съществена промяна за наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателите или относно държавата им по произход за допускане на разглеждане на последващата молба по същество. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални и такива са събрани и по делото, като по делото не се спори, че и в момента не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., както и че посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт, а молителите могат да живеят с близките си в страната по произход.

В случая се установява от представената справка, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т. е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т. е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на С. арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на СЕС по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока

степен на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателите. Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи, чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32. В процесния случай не са се появили, както и от кандидатите не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицата да се предостави закрила. Нови обстоятелства не са представени и изводите на интервюиращия орган се подкрепят от съда. От така изложеното се установява, че представените доказателства не сочат наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателите или относно страната на произход, които да обуславят допускане на последващата им молба за закрила до производство по общия ред.

Наред с горното, в настоящия случай съдът съображава, че преценката на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето /ЗЗДт/. В §1, т. 11 ДР на ЗУБ е уточнено, че „най-добрият интерес на детето" е понятие по смисъла на § 1, т. 5 ДР на ЗЗДт, а именно преценката на желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към. детето. При разглеждането на молбата и пред настоящата инстанция, както и в производството по общия ред, е съобразено, че съблюдаването на най-добрия интерес на детето се изразява със система от специфични мерки, съпътстващи развитието на производството, и не би могло да се интерпретира като императив за предоставянето на закрила без спазване на изискванията на специалния закон. Следва да се съобрази още, че най-добрият интерес на детето също не е въведен от законодателя като самостоятелна предпоставка за предоставяне на международна закрила по смисъла на ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95/ЕС, поради което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила при липса на материалноправните предпоставки, предвидени в европейското и българското законодателство.

При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на реквизитите по чл. 59, ал. 1 АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон и неговата цел, поради което е законосъобразен.

Изложените съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконосъобразен, поради което съдът намира издаденият административен акт за законосъобразен, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. М. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на С., действаща лично и като законен представител на децата си М. М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , и Л. М. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , против решение № 204Х от 25.06.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ _____